

Hr. Jørn Jespersen og hr. Frank Aaen kritiserer også – og flere har også været inde på det – spørgsmålet om, om vi, når vi nu fokuserer på behandling af livstruende sygdomme, så ikke automatisk kommer til at nedprioritere andre sygdomme, som også kan være belastende og ubehagelige.

Til det vil jeg sige, at dér man ser man lidt spøgelse, for det er altså sådan, at det danske sygehusvæsen er karakteriseret ved rimelig god dækning af og behandling af mange, mange sygdomme. Og man må sige, at behandling af livstruende sygdomme inden for rimelig korte frister bør være og har også været et kerneområde inden for sygehusvæsenet.

Det er jo ikke sådan, at vi lige pludselig i Folketinget kommer med et helt ukendt og nærmest revolutionerende princip, som er fuldstændig fremmed rundt om i sygehusene og i amterne. Nej, det er altså, som flere også har været inde på, et princip, som har været kendt gennem lang tid. Mange amter overholder uden problemer disse ventetidsregler; det er jo det, der er tilfældet.

Det skal mere opfattes som en ekstra tryghed, en tilkendegivelse om, at folk, der har en livstruende sygdom, selvfølgelig, som det er tilfældet, i alle amter – alle skal være med – kan have krav på at få en sådan behandling. Det er sådan, det skal ses. Det er ikke et helt nyt princip, som lige pludselig medfører, at sygehusene skal have tilført en masse nye ressourcer for at kunne fastholde det. Det er en misforståelse; det harmonerer ikke med, hvad der foregår på sygehusene.

Så jeg er helt enig med de to ordførere i, at det skal ikke betyde nedprioritering af folkesygdommene, af de medicinske patienter, osv. Det er noget, som jeg vil følge meget tæt.

Det er jo heller ikke sådan, at kun finanslovforhandlingerne er et forum, hvor der diskuteres overordnet sygehuspolitik; det gøres der faktisk ved de årlige forhandlinger med amterne. Det er det rigtige forum, og dér vil det også blive taget op, hvis det viser sig, at der skulle blive tegn på en eller anden form for slækkelse på området, hvad jeg ikke forestiller mig.

Hr. Jørn Jespersen beder mig fortælle, om jeg kan komme med en eller anden form for kvalitetsgarantitilkendegivelse gældende for alle sygdomme eller for store dele af sygdomskomplekset.

Jeg vil jo sige, at kvalitetskontrol, kvalitetsudmeldinger er jo noget, som ikke er nyt for sy-

gehusvæsenet. Det er faktisk sådan, at næsten ethvert sygehus, hvis man går ud og diskuterer det med dem, næsten ethvert amt er meget optaget af kvalitetssikring. Det er et tema, som kommer igen ved masser af konferencer og møder og i den praktiske implementering af politikken rundt om på sygehusene. Så: Ja, det er et vigtigt princip, men jeg vil ikke komme med en generel kvalitetsudmelding for alle de mange forskellige former for sygdomme, der er. Men jeg kan sige og garantere for, at det er noget, der ligger amterne og sygehusene stærkt på sinde.

Overordnet kan jeg så bidrage med at fortælle, at jeg for et halvt års tid siden fik etableret et evalueringscenter for sygehusene, som netop skal tage rundt og se på også kvaliteten af behandlingen og føre overordnet – hvad skal vi kalde det – tilsyn, opsamle information om, hvordan kvaliteten er på de forskellige sygehusene. Så etableringen af dette evalueringscenter kan godt tages som udtryk for, at vi er optaget af det her også mere generelt. Så det vil jeg da godt markere over for hr. Jørn Jespersen.

Så har hr. Jørn Jespersen og hr. Frank Aaen også nogle overvejelser om privathospitaler; flere andre har også været inde på det. Og der er det jo, som jeg ser det, sådan, at der vil jeg sige, at når man taler om noget så alvorligt som livstruende sygdomme, har jeg altså svært ved sådan ideologisk at sige: Ja, ja; der er altså nogle ideologiske overvejelser, som gør, at jeg overhovedet ikke vil være med til, at folk skal blive behandlet inden for tiden. Men det er formentlig heller ikke det, de herrer mener.

Men jeg vil meget stærkt understrege, at det er det offentlige sygehusvæsens opgave at sikre behandlingsgarantien. Derom skal der ikke herske nogen som helst tvivl, og sådan vil det også være; det vil klart være i det offentlige sygehusvæsen, at det bliver opfyldt.

Så kan man vælge at sige, at sådan skal det være. Man kan også vælge at sige, at sådan vil det være, men for at ingen på nogen måde skal betvivle det her, kan vi da godt udstede den mekanik aller, allersidst ude i enden, efter at Sundhedsstyrelsen har været der, osv., der siger, at hvis det er sådan, at folk ikke har den tiltro til det, så kan vi da bare sige: O.k., så kan man altså have denne her lille dims ude i enden, der hedder privat behandling.

Vi skal jo huske, at amterne også i dag har muligheden – og udnytter den – for at lade behandling henvises til og foretages på privat-